

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Stockholm
20180425

Ert dnr
Fi2018/00561/V

Vårt dnr
2018/014

Promemoria Kompletterade bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden

Näringslivets Regelnämnd NNR har tagit del av förslagen och önskar lämna följande synpunkter.

Det förslås i promemorian att den svenska lagstiftningen ska gå längre i vissa avseenden t ex när det gäller tillfälliga förbud och att de krav på innehållet i en informationsbroschyr för en värdepappersfond som ställs i förordningen om referensvärden ska gälla även för en specialfond. I 3§ förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden anges vidare att ”Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt EU-förordningen.” Vidare att ”Administratörer och sådana enheter under tillsyn som av Finansinspektionen har fått ett godkännande av ett referensvärde för användning i unionen enligt artikel 33.1 i EU-förordningen, ska med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet.”

NNR noterar att ingen svensk konsekvensanalys tagits fram som närmare belyser konsekvenserna av EU-förordningen om referensvärden för svenska företag och aktörer. I promemorian saknas också en analys av vilka konsekvenserna blir av de nu föreslagna kompletterade bestämmelserna för svenska företag och deras konkurrenskraft.

I promemorians konsekvensavsnitt anges att förslagen i denna promemoria inte kan anses ha effekter på företagets arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Det anges endast att förordningen om referensvärden i sig kan medföra olika konsekvenser för de som tillhandahåller index (administratörer) och de som levererar underlag till sådana index samt för användare av sådana index. Det beskrivs att den viktigaste konsekvensen för administratören av index är att de måste ansöka om auktorisation eller registrering. Det hänvisas dock i denna del endast till de uppskattningar som utförts av kommissionen i dess konsekvensbedömning beträffande kostnader för de nya administrativa bördor som åläggs administratörer och rapportörer till följd av kommissionens ursprungliga förslag till förordning (SWD (2013) 336/2). Anledningen uppges vara att konsekvenserna för dessa subjekt följer direkt av förordningen. Det anges i avsnitt 14.2.2 i promemorian exempelvis att beträffande administratörer uppskattar kommissionen den genomsnittliga kostnaden till en engångskostnad på 2000 euro och en årlig kostnad på 4000 euro. Beträffande rapportörer av dataunderlag uppskattar kommissionen den genomsnittliga kostnaden vara en engångskostnad på 2000 euro och en årlig kostnad på 1000 euro. NNR har av en av sina medlemmar uppmärksammat om att dessa beräkningar kraftigt underskattar de kostnader som kommer att uppstå för exempelvis de svenska administratörerna till följd av förslagen och att dessa istället kommer att bli mångdubbelt högre. Vidare att den i Sverige utpekade tillsynsmyndigheten

Finansinspektionen planerar att ta ut en avgift på 850 000 kr för prövning av en ansökan om auktorisation som administratör vilket enligt uppgift de norska och danska tillsynsmyndigheterna inte avser göra. Det senare innebär att svenska företag kommer att belastas med högre kostnader och därmed få en försämrad konkurrenssituation i förhållande till motsvarande företag i länder där sådan avgift inte tas ut.

Enligt NNR är det oerhört viktigt att en jämförelse görs med andra medlemsstater i EU och övriga nordiska länder när förslag tas fram om införlivande av EU-direktiv eller som i detta fall kompletterande bestämmelser till EU-förordning. Detta för att tillse att inte ytterligare krav och kostnader påförs svenska företag som kan medföra negativa effekter för dessa företags konkurrenskraft och utgöra hinder på den inre marknaden.

Ambitionen finner NNR bör vara en harmoniserad tillämpning av förordningen i Norden och i övriga EU. Det förstnämnda inte minst då enligt uppgift till stor del samma institut står för framtagande av referensvärden i Norden och användarna i stor utsträckning är desamma.

NNR anser att den svenska konsekvensanalysen utöver ovanstående måste redogöra varför ytterligare svenska krav bedöms vara nödvändiga. Vidare måste uppskattningar göras av de kostnader och effekter på konkurrensen som de kompletterande bestämmelserna innebär för företag. De kostnader och andra effekter som följer av de föreslagna särkraven för svenska företag måste uppskattas och redogöras för i analysen. Detta så att det blir transparent för företagen vilka regelkrav som ställs i Sverige och vilka kostnader som följer av detta. NNR vill uppmärksamma att utan en sådan analys har inte svenska beslutsfattare ett tillräckligt underlag för att bedöma om det mest kostnadseffektiva förslaget valts givet syftet.

Det anges i sista stycket på sid 99 i promemorian att ”det torde inte finnas några alternativa lösningar som skulle vara lämpliga när det gäller de åtgärder som är nödvändiga för att anpassa den svenska lagstiftningen till förordningen”. NNR finner med hänsyn till ovanstående att detta påstående inte stämmer vad gäller de särkrav som föreslås och uppmanar regeringen att istället analysera och överväga en för företag harmoniserad tillämpning av EU-förordningen.

NNR har utöver vad som anges ovan uppfattat att ett förslag som behandlas inom EU som bla innebär att tillsynen av kritiska referensvärden ska överföras till den Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esmå. Enligt NNR hade det varit önskvärt med en redogörelse för hur nu föreliggande förslag förhåller sig till detta förslag, om Stibor kan komma att betraktas som ett kritiskt referensvärde och vilka tillsyns- och sanktionsregler som i sådant fall kommer att gälla för administratören av detta kritiska referensvärde.

NNR vill avslutningsvis poängtera att ytterligare krav och kostnader för svenska företag inte heller är i linje med de ambitioner som uttrycks i det ”Nordiska samarbetsprogrammet för närings- och innovationspolitik 2018-21” som antogs av det Nordiska ministerrådet den 22 maj 2017 och som gäller från den 1 januari 2018. I programmet anges bla på sid 15 att ”Det ska vara enklare och mer attraktivt för företagen i de nordiska länderna att verka på hela den nordiska marknaden. Det kräver bland annat att företagen upplever de nordiska ländernas marknader som en gemensam marknad utan några hinder att bedriva verksamhet över gränserna. Man kan till exempel samarbeta kring ett effektivt genomförande av EU-direktiv, så att det inte skapas nya gränshinder för företagen. Man kan även samarbeta för att ny lagstiftning med konsekvenser för näringslivet inte skapar nya gränshinder i Norden. Det

nordiska samarbetet ska sträva efter att det är mycket lätt att bedriva gränsöverskridande verksamhet i de nordiska länderna.”

Men hänsyn till ovanstående brister avstyrker NNR förslaget. NNR förutsätter att dessa brister åtgärdas i den fortsatta beredningen.

Näringslivets Regelnämnd NNR

Christina Fors